

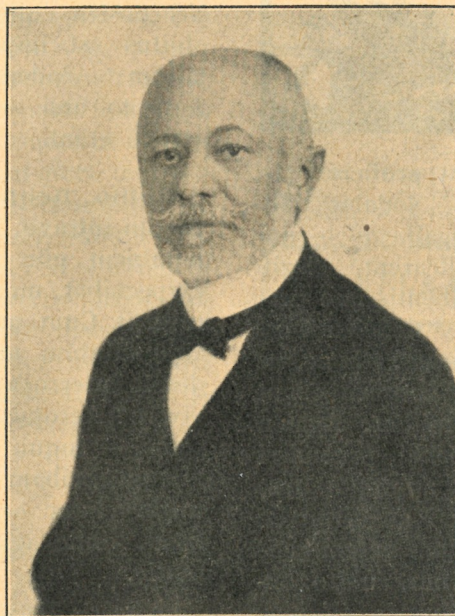
Per.
Lat
020

Prodit Budapestini, I. Verpeléti-út 22. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 pengő 80 fillér.

Megjelenik Budapesten, I. Verpeléti-út 22. tízszer egy
évben. Előfizetési ára évi 4 pengő 80 fillér.

Ernestus Fináczy septuagenarius.¹

Exeunte anno scholastico superiore² Ernestus Fináczy professor publicus ordinarius paedagogiae in universitate scientiarum Petri Pasmani Budapestina septuagesimum aetatis annum expleverat. Qua occasione ducti sodales Societatis Paedagogorum Hungarorum in honorem clarissimi ac doctissimi viri diem festum instaurarunt, imaginem eius artificiose depingendum curaverunt, iubilantemque in publico conventu magno cum applausu salutaverunt atque votis prosecuti sunt³. Tantā enim industriā⁴ in educatione publica per decem fere lustra⁵ versatus est⁴ tantumque ingenii in scientia⁶ litterarum⁶ praestitit, ut omnium consensu iure princeps⁷ paedagogorum habeatur.

Longum est enumerare omnes res gestas,⁸ quibus et in scholis mediis,⁹ et in administranda¹⁰ re¹⁰ litteraria,¹⁰ et in universitate eminuerat. Id certe constat nullam paene exstitisse¹¹ quaestionem, quae ad educandam ac instituendam iuventutem pertineret, quam ille summa cum diligentia non pervestigaverit¹² et ad finem perduxerit.¹³

Maximam laudem¹⁴ tamen iis operibus meruit,¹⁴ quae ad historiam paedagogiae spectant.¹⁵ In his enumerandi sunt duo libri, quibus histo-

¹ hetven éves ² fentebbi, mult ³ jókívánatokkal kísérték, elhalmozták ⁴ tevékenységet fejtett ki ⁵ egy lustrum = 5 év ⁶ tudományos irodalom ⁷ vezér ⁸ ténykedéseit ⁹ a középiskolákban ¹⁰ tanügyi közigazgatásban ¹¹ merült fel ¹² kutat, tanulmányoz ¹³ végére jár, megold ¹⁴ elismerést aratott ¹⁵ vonatkoznak.

ria¹⁶ rei litterariae¹⁶ regni Hungariae Maria Theresia regnante constitutae¹⁶ continetur,¹⁷ item liber, quo historia mediarum scholarum Hungariae delineatur.¹⁸ Publici iuris fecit¹⁹ deinde adhuc quattuor libros, in quibus singulis²⁰ educationis aevi antiquioris,²¹ mox aevi medii,²² tum renascen-
tium litterarum,²³ denique recentioris²⁴ aetatis²⁴ historiam exaraverat.²⁵

Excellit autem Ernestus Fináczy non solum cultu²⁶ ac humanitate²⁶ summaque eruditione,²⁷ sed etiam morum²⁷ integritate²⁸ et veritatis amore ita, ut virtutes eius merito ob oculos iuventutis studiosae pro exemplo ponendae sint. Cum vero ex omni vitae eius labore²⁹ ipsa³⁰ iuventus Hungara amplissimum fructum sit consecuta, dignum et iustum est in his paginis quoque mentionem fieri clarissimi ac doctissimi viri. Qua re «Iuventus» nostra ex imo pectore omnia fausta bonaque ei a Deo

Napoleon cum Aegyptum proficisci pararet, viros quoque doctos, — sodales¹ litterarum¹ Academiae¹ Francogallicae¹ — qui litteras hieroglyphicas explicarent,² elegit. Docti viri omnes labores libentissime perferabant, sed pedibus³ ipsos³ deficientibus³ cursum⁴ aequare⁴ non poterant. Itaque, ne agmen morarentur,⁵ asinos conscendebant eisque vecti sequebantur milites. Agmen lente procedebat, cum repente praemissi exploratores inimicos Arabes appropinquare nuntiaverunt. Milites praefecti⁶ ad certamen se comparare iusserunt, quidam autem centurio, non immemor doctorum, subito exclamavit: «Asinos in medium!» (Nempe animalia iussit centurio in medium conferri, quibus illi vehebantur!) Viri docti militibus circumsaepiti⁷ incolumes tela hostium evaserunt.⁸

Hostibus feliciter repulsis⁹ Napoleon cum

omnipotenti expetit grato animo orans:
Ad multos annos! *Aladarus Friml dr.*

¹⁶ oktatásügy megszervezésének történetét ¹⁷ taltalmazza ¹⁸ vázolja ¹⁹ közzé tette ²⁰ egyenként ²¹ ókori ²² középkori ²³ renaissancekori ²⁴ újkori ²⁵ kidolgozta, megírta ²⁶ finom műveltségével ²⁷ tudományosságával ²⁸ feddhetetlen jellemével ²⁹ munkásságából ³⁰ éppen.

Sulla.

Inter dictatores Romanos longe eminent Lucius Cornelius Sulla (138—78 a. Chr. n.) sive inhumanam crudelitatem, sive potestatis exercendae modum in eo inspicias. Adolescens vitam variis inquinatam vitiis vivebat. Eiusdem tamen mox etiam virtus enituit. Anno CVII. quaestor consulis Marii bello Iugurthino Bocchum, Mauretaniae regem impulit, ut Iugurtham Romanis traderet. Postea consul ipse factus mandatum belli Mithridati inferendi accepit.

Mithridates, Ponticus rex, vir belli studiis

rem comperiret, vix tenere¹⁰ risum potuit. Nec postea, cum iam in patriam revertisset, oblitus est imperator sodalium «immortalium» Academiae asinorumque, qui in Aegypto una cum asinis nominati atque servati erant.

*

Homo nequam quondam cubiculum Aesopi intravit. Poeta in cogitatione defixus hominem non animadvertit. Hic paulum exspectabat, mox abiit et aliquot horis post revertit. Cum autem poetam iterum libris circumdatum meditantemque¹¹ secum¹¹ videret, interrogavit eum, qui posset solus vivere? Aesopus indignabundus: «Non sum solus, — inquit — si mihi occasio datur, ut aliquid scribam aut legam. Tute mihi tuis nugis¹² hanc occasionem discendi perturbasti, nunc igitur recte solum me esse sentio.»

(*Emericus Zaitschek.*)

¹ a francia Tudományos Akadémia tagjai ² megfejt ³ mert lábaik cserben hagyták ⁴ együtt halad ⁵ késleltet ⁶ tiszt ⁷ körülvéve ⁸ kikerül ⁹ visszaver ¹⁰ visszatart ¹¹ elmélkedik ¹² üres beszéd.

Desines timere, si sperare desieris.

(*Sen. Ep. 5, 7.*)

acerrimus, infando in Romanos odio inflammatus occupatā Asiā omnes cives Romanos eadem die eademque horā necari iussit. (Fuerunt autem supra octoginta milia Romanorum, qui negotiandi¹ causa dispersi² erant in Asia.) Deinde exercitus in Europam missus. Provinciarum incolae duces eius ubique tamquam liberatores salutaverunt: non solum se³ Macedones, sed etiam Athenienses ad Mithridatem contulerunt.³ Quo in periculo maximo Sulla duces illius duobus proeliis in Graecia oppressit, deinde cum exercitu in Asiam ingressus Mithridatem ipsum in⁴ fugam⁴ convertit.⁴

Interim Romae motus⁵ adversus Sullam optimatesque maximi exorti sunt. Propter motus urbanos Sulla cum victore exercitu in Italiam rediit et legiones, — quod nemo ante eum Romanorum facere ausus est — primus adversus Romam duxit. Nihil autem eā victoriā fuit crudelius. Sulla dictator creatus etiam eos, qui se ultro dediderant, interfici iussit. Per urbem passim tot corpora inanima humum premebant, ut quidam Fufidius Sullam admoneret, *parceret nonnullis, ut essent, quibus imperaret*. Novo et inaudito exemplo tabulam proscriptionis proposuit, in qua nomina eorum, qui occidendi essent, inscribebantur. Permultis Romanis hoc modo interemptis Q. Lutatius Catulus in senatu cum Sullam adiret precibus, ut morti destinatorum⁶ nomina senatoribus enuntiaret, ne omnes metum mortis sentirent, Sulla leniter arridens Lutatio Catulo satisfacit et postridie LXXX nomina in tabula inscribi iussit, sed quam primam in dies novae inscriptiones sunt secutae. Si quis mortem sui inimici optavit, ius a libertinis⁷ Sullae auro vel argento emere poterat, ut nomen inimici in libellum⁸ referretur.

Civis quidam innoxius, cui fundus⁹ in agro Albano erat, cum in foro deambulans¹⁰ suum nomen inter proscriptos legeret: *Vae, inquit, mihi misero! Me fundus Albanus perdidit!* Vix progressus a quodam, qui eum agnoverat, confossus est.¹¹ Horret animus eorum numerum, qui per proscriptiones perierunt, exponere. Negari non potest urbem Romam totamque Italiam tunc temporis civilis sanguinis fluminibus inundasse.¹² Ini-

micis extirpatis Sulla Felicem se nominavit et concessit, ut equestris sibi statua in foro aurata poneretur. Sed paucis annis post ingenti civium laetitia summam potestatem sua sponte deposuit, cuius forte taedere iam coepit. Satellitibus¹³ dimissis plebem provocavit¹⁴ essetne civis, qui eum accusare auderet. Unus tamen adulescens repertus est, qui recedentem usque ad fores domus maledictis ac conviciis¹⁵ incessere¹⁶ non reformidaret.¹⁷ Atque Sulla mirum in modum patienti animo unius adulescentuli contumelias¹⁸ tulit, hoc tantum in limine¹⁹ ipso dicens: Per hunc adulescentem fiet, quo minus tale imperium posthac ab aliquo deponatur.

Sulla non solum in vivos saeviit, sed ne mortuis quidem pepercit: nam Marii corpus humo erutum inquinari²⁰ et postea cineres viri clarissimi in flumen Anienem proici iussit.

Exercitibus innixus Sulla effecit, ut voluntas eius vim legis haberet. Primus ille Romae monarcha fuit. Inscriptio in nummis²¹ eius haec erat: Sulla, Imperator, Felix. Funeri eius iusta a populo facta sunt, quasi rex fuisset permultisque coronis aureis corpus oneratum elatum²² est.

Sebastianus A. Módy.

¹ kereskedést üz ² elszórtan, elszéledve él ³ csatlakozik ⁴ megfutamit ⁵ megmozdulás, lázadás ⁶ kiszemel ⁷ szabados ⁸ jegyzék ⁹ földbirtok ¹⁰ sétál ¹¹ leszúr ¹² megárad ¹³ csatlós ¹⁴ felhív ¹⁵ szidalmazás ¹⁶ nekitámad ¹⁷ visszariad ¹⁸ sértegetés ¹⁹ küszöb ²⁰ beszennyez ²¹ pénz ²² eltemet.

EXEMPLA CLARORUM VIRORUM

Theutras, Mysorum rex, venatum ascendit in montem Thrasyllum. Immanem aprum excitavit et cum comitibus acriter eum insecutus est. Aper supplex in templum Dianae Orrhosiae confugit. Quo cum homines irrumperere conarentur, aper humana voce exclamavit: «Parce, o rex, alumno deae!» Sed *Theutras* animal interfecit. Quare Diana caedis auctori impetiginem¹ et adeo acerbum furorem immisit, ut rex ab hominum coetu disiunctus in solitudine degeret. Nec prius ei sana mens restituta est, quam mater eius Lysippe Dianae aprum aureum humana facie dedicavit. (Plinius.)

¹ rühösség.

De Orpheo.

Quis non audivit nomen vatis clarissimi, Orphei? Iuvenis in matrimonium duxit Eurydicem. Sed illa vixdum nuptiis cum Orpheo factis viperæ in herba delitescens¹ morsu² interiit. Vates coniugis desiderio³ impulsus⁴ ad inferos descendit, ut eam inde ad vivos reduceret. Atque cantus⁵ dulcedine⁵ Ditem⁶ et ipsa inferorum monstra⁷ adeo permulsit,⁸ ut illi Eurydicem redderent abducendam, hac tamen lege, ne eam intueretur,⁹ donec ad superos,¹⁰ in vivorum regionem rediisset. Neque iam longe a terrarum margine¹¹ aberant, cum Orpheus metuens, ne Eurydice viae¹² difficultatibus¹² fatigata¹³ deficeret,¹⁴ semel ad eam respexit. Tum illa in perpetuum

ad inferos retracta est.¹⁵

Orpheus tristis in montibus vagabatur¹⁶ et, ut de luctu¹⁷ coniugis amissae sese consolaretur,¹⁷ carmina ad citharam cantabat tam dulcia, ut etiam bestiae et arbores e silvis ad ea audienda accederent.

Interea vates conspicitur a turba mulierum, quae iratae propter repudiatam¹⁸ pulchritudinem generis sui eum dilaniant.¹⁹ Ita dulcisonus²⁰ iterum ad inferos descendit, ubi coniugem amissam recipit. E. M.

¹ rejtőző ² harapás
³ vágy ⁴ ősztönöz ⁵ hájos ének ⁶ az alvilág ura
⁷ szörnyeteg ⁸ megszelídít ⁹ megnéz ¹⁰ felvilág
¹¹ széle vminek ¹² az út
 fáradoalmi ¹³ elcsigáz ¹⁴ kidől, elernyed ¹⁵ visszavisz ¹⁶ kóborol ¹⁷ gyászában vigasztalódják
¹⁸ megvet ¹⁹ szétmarcangol ²⁰ édeshangú, t. i. Orpheus.

Claudii.

Ab fabulam *Ernesti Eckstein* latine scripsit *Valentinus Fehér.*

III. In carcere.

Christiani in carcerem, qui erat sub Capitolio, ducti sunt. Carceri nomen erat Tulliano.

Quintus solus in unam cellam inclusus est. Carcerarius¹ in fictili² cibis positus ianuam crassam ferratamque oclusit. Quintus quasi deperditus³ in cubile lapideum corruit. Cum aër carceris frigidus et madidus⁴ esset, paenulam superius duxit et in novo habitaculo circumspexit.

Pavidus manu catenas⁵ attingit, quae ubi concrepuerunt,⁶ gelidus horror tergum percurrit. Tum subsiluit et celeriter in angusta cella deambulare coepit. Postquam defatigatus est, decubuit, ut somno se reficeret.⁷

Cum altero die experrectus esset, in cella erat lumen obscurum atque incertum. Pessulis ianuae retrusis carcerarius aquam in amphora attulit.

— Quota hora est? — interrogat Quintus.

— Secunda post solem ortum.

— Scin, quis ego sim?

— Non; raro in publicum⁸ prodeo. Sed honestiore loco te natum esse video.

— Ego sum Q. Claudius, pontificis maximi filius.

— Nugas agis⁹ — respondet carcerarius. — Etenim cum Nasarenis in latomiis deprehensus es.¹⁰

— Recte putas.¹¹

¹ börtönőr ² agyagedény ³ megsemmisülten
⁴ nedves ⁵ bilincs ⁶ megesörren ⁷ felüldül ⁸ utcára
⁹ ostobaság ¹⁰ ott talál ¹¹ igazad van.

— Itaque fieri non potest, ut sis Quintus, pontificis filius.

Vix ea verba fecerat, cum ante ianuam sonitus graduum auditur. Carcerarius evolat. Ianuā patefactā T. Claudius ingreditur.

— Hicine¹² ergo — inquit pontifex — hicine mihi tecum est congregiendum?¹³

— Mi pater! — balbutit¹⁴ Quintus.

— Quinte, verone¹⁵ tu nocte cum Nasarenis in lapicidina¹⁶ fuisti?

— Vero, mi parer.

— Quid inter pacis turbatores negotii habuisti?

— Pacem et animi mei salutem quaesivi.

— Verone igitur Christianus es?

— Vero.

— Vultus T. Claudii fit pallidus.

— Te miserum! — clamat perterritus. — Actum est¹⁷ de te! Mors Nasarenos manet.

— Scio.

— Scis? et tamen legem obteris¹⁸ et calcas?¹⁸

— Lex inest in meo pectore maior.

— Nulla maior est lex, quam officium. Tu Romanus es, filius meus es. Mentene¹⁹ captus es?¹⁹ Qua²⁰ Romanus, exsurrexisti²¹ contra patriam, qua filius, animum patris lacerasti.²² Quae te mala crux agitat?²³ In conventum servorum vilium, vespillonum,²⁴ miserae plebeculae descendisti.

— In itinere lux et veritas me ducit — respondet Quintus. — Erras, mi pater, si Nasarenos contemnendam esse plebeculam arbitraris. Mi pater, nos sensum²⁵ mutue²⁵ non intelligimus. Per omnia sacra...

— Verbum²⁶ unum²⁶ ne faxis²⁸ cave!²⁶ — interfatur pontifex. — Quidnam enim mihi dicere poteris? Iam in quaestione patefiet, a quo sis irretitus.²⁷ Fateri debebis te in errorem inductum esse. In annum relegabere,²⁸ deinde gratiam tibi a Caesare impetrabo. Iam omnia curavi. Cras fiet caerimonia sollemnis; ad id tempus eris apud me datā²⁹ fide²⁹ captivus. Eamus, relinquamus hunc locum indignum.

— Facere non licet, mi pater — ait Quintus firmiter.³⁰ — Dii vestri sunt a me alieni. Testor Deum me pro te, pro honore familiae sanguinem ad unam guttam³¹ profundere

paratum esse, at quod petis, mihi facere non licet.

— Facere debes. Per deos, facere debes. Heus puer, ne delires.³²

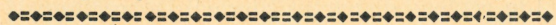
— Non licet — singultat³³ Quintus.

Tum pontifex Iovis maximus, Titus Claudius, vir superbus atque invictus ad pedes filii procumbit, genua circumplectens capite pavementum³⁴ frigidum attingit, flet, obsecrat, obtestatur,³⁵ ne se faceret miserrimum.

— Mi pater — exclamat Quintus — quid me fecisti? Vae mihi! Heu me monstrum!³⁶ Redi ad te, pater. O mi Deus! Sequar te, pater. Tuus sum; abiicio salutem animae meae.

T. Claudius surgit et filium amplectitur.

¹² hát itt? ¹³ találkozik ¹⁴ dadog ¹⁵ igaz-e ¹⁶ kőbánya ¹⁷ véged van ¹⁸ lábbal tapod ¹⁹ elment az eszed ²⁰ mint ²¹ fellázad ²² széttép ²³ micsoda gonosz szellem szállt meg? ²⁴ hullahordozó ²⁵ egymás gondolkodását ²⁶ egy szót se szólj ²⁷ behálóz ²⁸ számkivet ²⁹ becsületszóra ³⁰ határozottan ³¹ csepp ³² ne őrjöngj ³³ zokog ³⁴ padló, kövezet ³⁵ kérlel ³⁶ szörnyeteg.

Quadringenti anni praeterierunt, ex quo *gymnasium¹ Helveticae¹ confessionis¹* in urbe *Mezötur* inauguratum² est. Cuius rei memoriae³ repetendae³ causa die 21. Septembris maxima multitudo ex omnibus regni partibus convenerunt.

Desiderius Baltazár episcopus in oratione sollemni praeter cetera haec dixit: «Schola Calviniorum in urbe *Mezötur* vivo saxo: iustitiae Christi imposita⁴ est... Mare sanguinis immensum fluctusque⁵ lacrimarum⁵ sine fine⁵ agros urbis irrigabant⁶ fecundosque⁷ eos reddiderunt.⁷ Tot rerum⁸ discrimina⁸ per quadringentos annos demonstrant, quot procellae⁹ exitio⁹ imminentes⁹

¹ református gimnázium ² felavat ³ emlékéért felfrissíti ⁴ épült ⁵ végnélküli könnyáradat ⁶ öntöz ⁷ megtermékenyít ⁸ viszontagság ⁹ vésszel fenyegető viharok.

Iocosa.

Divisor¹ astutus².

Factio³ quaedam magnam vim pecuniae inter rusticos divisit, ut in gratiam⁴ eorum veniret⁴...

Quo audito princeps factionis adversariae astutissimum divisorem ad eosdem rusticos misit, ut ambitum⁵ alterius factionis destrueret⁶ et rusticos suae factioni reconciliaret⁷.

Causa perardua esse videbatur. At divisor vir erat facilis⁸ et expeditus⁸ ad rem perficiendam: populum convocavit et rusticos interrogavit, quantum pecuniae viritim⁹ accipissent. Qui cum se quinas coronas accipisse confiterentur, contemptim¹⁰ subridebat et «Re vera — inquit — maxima contumelia¹¹ vobis ab eis illata est. An sperabant adversarii mei fore, ut vos tam parva pecunia corrumperent?... Sed quanta iniuria ignominiaque¹¹ illi vos affecerunt,¹² tantum honorem¹³ ego vobis tribuo: date mihi pecuniam istam contumeliosam et ego statim alterum tantum¹⁴ vobis dabo!»

Hac arte astutus effecit, ut — quamquam nihilo plus ipse dedit, quam altera factio, — rustici viritim denas coronas acciperent et ad¹⁵ unum¹⁵ omnes¹⁵ reconciliarentur.

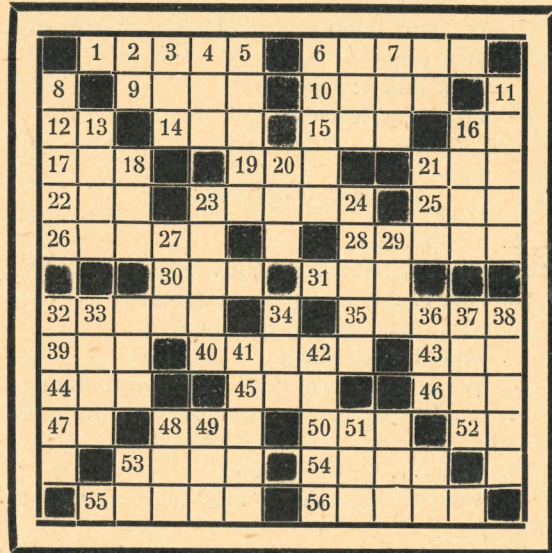
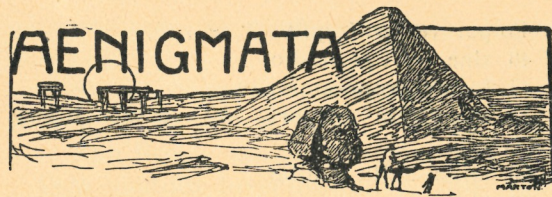
«Propter hoc ipsum!»

Vir levis¹⁶ a quodam pecuniam¹⁷ mutuum¹⁷ rogavit¹⁷. Is re improvisa turbatus: «Tunc pecuniam vis a me mutuum, qui te plane ignoro?»

Cui ille: «Propter¹⁸ hoc¹⁸ ipsum,¹⁸ inquit, rogo abs te; quibus enim ego notus sum, nullam iam mihi pecuniam dant mutuum!»

Alexius Czuppon.

1 kortes 2 fortélyos 3 párt 4 kegyét megnyeri
5 vesztegetés, korteskedés 6 leront, ellensúlyoz
7 visszanyer 8 gyakorlott, ügyes 9 fejenként 10 megvetőleg 11 gyalázat 12 illet 13 tiszteletet tanúsít
14 még egyszer annyit 15 egytől-egyig 16 könnyelmű
17 pénzt kér kölesön 18 éppen azért.

Series directae:

1. et sanguinem
6. aestate naso nostro incommoda
9. cognomen Ovidii
10. quod artifex perficit
12. coniunctio adversativa
14. verbum negandi
15. ex Arabia portatur
16. et tu filii
17. quot capita sententiae
19. forma verbi: sum
21. coniunctio adversativa
22. ignis facit, 1. persona
23. in proficiscendo facis, littera ultima re-duplicata
25. in templo est
26. de quo Newton disseruit
28. solis
30. adverbium numerale
31. Hungarice: nosza, rajta
32. qui non est mortuus,
35. quo tandem
39. forma verbi: sum
40. qui patrem matremque amisit
43. vide 37. libr. relicta una littera
44. nisi ambulo, iaceo vel sedeo, tum....

45. par verbo: inquit
 46. sine et studio
 47. forma pronominis: tu
 48. membrum corporis vel versus, litteris
 conversis
 50. missa finita auditur
 52. vide: 12.
 53. in circo erat
 54. ex qua tabulae puerorum Romanorum
 fabricatae erant
 55. plus, quam: fortis
 56. pars amphitheatri.

Series libratae:

2. praepositio
 3. piscis facit, litteris conversis
 4. vide 9. dir. relicta prima littera
 6. pars machinarum novarum
 7. animal domesticum
 8. quo Aeneas profugus erat, nominativus
 11. rex Phrygiae, de quo apud Ovidium le-
 gimus
 13. inde pater Aeneas
 16. Romani aqua mixta biberunt, relicta ult.
 litt.
 18. vide: 17. dir.
 20. pars anni, litteris conversis
 21. sapienti
 23. forma frequentativa verbi: viso, relicta
 prim. litt.
 24. in quo cadavera cremabantur
 27. verbum interrogandi
 29. publica
 32. dea Romanorum
 33. pronomen demonstrativum
 34. vide: 27.
 36. pronomen relativum
 37. pronomen interrogativum, fem. generis
 38. Musa
 41. quale est flumen imbris auctum
 42. oppidum Africae, unde cognomen Ca-
 tonis
 48. = 21. dir.
 49. vide: dir. 53, relicta prima littera
 51. adverbium numerale
 53. bos mugiens facit. Paulus Farkas.

Epigrammata tristitia aenigmatica:

I.

*Longa, sed exilis,¹ tenui producta² metallo,
 Mollia duco³ levi comitantia vincula ferro:
 Et faciem laesis⁴ et nexum⁵ reddo⁵ solutis.⁵*

II.

*Mucro⁶ mihi geminus ferro coniungitur unco.
 Cum vento luctor, cum gurgite pugno profundo.
 Scrutor⁷ aquas medias: ipsas quoque mordeo terras.*

¹ vékony ² a. m. prolongata: megnyújtott, hosszúra
 vert ³ azaz: duco mollia fila, quae comitantur leve
 ferrum. ⁴ megsérült ⁵ vagyis: consuo, quae separata
 erant. ⁶ éle vminek ⁷ a víz mélyét kémlelem.

**Inter eos, qui aenigmata recte dissol-
 verint, libros pulchros sorte legemus.**

Solutiones aenigmatum numeri I.

I. dono, urbs, liber, cupidus, et, epulae, timeo,
 dolus, erro, collum, obscurus, rogat, uro, metuo,
 ensis, sidus, totus, premo, rapit, odium, pondo,
 amnis, tenet, refert, indiget, abundare, moderatur,
 orbus, ritu, ignarus. — Proverbium: *Dulce et
 decorum est pro patria mori.*

II. Pater, termes, messor, sorsum, summa,
 mater, terra, rapa.

III. Dux atque imperator vitae mortalium
 animus est.

Aenigmata Numeri I. recte dissolverunt:
 Lad. Pichler, Norb. Karg, Jul. Wattamány (Sopia-
 nenses); Zolt. Gáspár, Nic. Rosenberg (Keszthelyen-
 ses); Steph. Wohryzka, Iul. Bobojcsov (Budapesti-
 nenses); Lor. Czillinger (Rákospalota).

Praemium Stephano Wohryzka sorte obvenit.

*Iulius Bobojcsov, Ladislaus Pichler, Andreas
 Dobray: Maxime probo laudoque diligentiam
 vestram. Occasione oblata omnia edentur. Eme-
 ricus Zaitschek: Parte tuorum, ut vides, usus sum.
 Cetera quoque seposui et spero fore, ut data
 occasione iis uti possim. Iulius Wattamány:
 Aenigma tuum prodibit, item «Salse dictum.»*

Moderator ephemeridis: EUGENIUS FRAY DR.
 Budapest, I., Verpeléti-út 22.,

ad quem epistulae et manuscripta mittantur.

Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-
 scholarium Catholicorum. — A Katholikus
 Középiskolai Tanáregyesület költségén.
 (Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)